

csak a színészi nevelés munkájában, hanem azokban a feladatokban is, amelyeket tanítványai számára munka- és vizsganyagul kijelölt. Ő volt tudvalevőleg az első, aki mint színésztanár, Oscar Wilde »Salome«-ját magyarul színrehozta egy növendék-vizsgaelőadáson. Már fiatal színész korában megkezdte irodalmi munkásságát, amely kizárólag művészeti kérdésekkel foglalkozott. 1893-ban Szegeden jelent meg »Egyéniség a művészetben, különös tekintettel a színművészetre« c. tanulmánykötete, legértékesebb könyve pedig, sok ilyen irányú stúdiumának eredménye, »Jelmeztan«-a, amely 1905-ben jelent meg Budapesten s amely a színésziskolákban ma is használatos kézikönyv. — Egyéb munkája: »A császár színészei«, dráma 3 felv. Írta: Wartenburg. (Ford. Valentin Lajos társaságában.) Bem. 1887. márc. havában, Debrecenben. »Egy kis város krónikája.« Beszélyek. Debrecen, 1889. febr. »Egressy Gábor és kortársai.« Levelek Egressy Gáborhoz (1838—1865.) Budapest, 1908. Az Orsz. Színészegyesület kiadása. — Mint író gyakran használta az »Árbocz« álnevet.

Molnár (Veszprémi) László, színész, sz. 1885. jan. 18-án, Budapesten. Színpadra lépett: 1906-ban.

Z. Molnár László, színész, sz. 1885. jún. 23-án, Zomborban. Iskoláit Szegeden járta. Érettségi után beiratkozott a Színészakadémiára, ahol első ízben 1902. márc. 16-án szerepelt nyilvánosan. A »Pesti Hírlap« erről így emlékszik meg: »Meilhac és Halévy »Nevelője«-ben nagyobb reményekre jogosító tehetséget ismertünk meg, (Molnár László) aki még csak az előkészítő osztályt járja és máris meglepő rutinnal és finom komikai éllel egy igen nehéz szerepet teljes hatással tudott eljátszani«. 1904-ben végezte az akadémiát, mely után a Király Színházhoz szerződtek. (1904. márc.) Innen a Magyar Színház hódította el, melynek jelenleg is egyik erőssége. 1914. jan. 1-én házasságra lépett Báthory Giza (l. o.) színésznővel. 1929. szept. 1-től a Belvárosi Színház tagja volt. Élénk temperamentum, éles jellemző erő és könnyed vídamság a legerősebb oldala. Főbb szerepei: Faradel (Csókról csókra), Bán Oszkár (Buta ember), Arnaud (Menekülő asz-

szony), Maxenpfutsch (Új földesúr), Kiss István (Öfensége kalapja), Jafet (Vízözön), Gáspár (Silvio kapitány), Klets (Éjjeli menedékhely), Bolond (Lyon Lea), Lipinszky (Vetélytársak), Dezső (Hivatalnok urak), Thurzó főhadnagy (Sárga liliom), Scobelev (Hotel Imperiál), Stefi gróf (Rablólovag), Ezredes (Császár katonái), Főherceg (Csákó és kalap), Böleskey (Grün Lili), Albert (Kis kávéház), Benke (Miniszterelnök úr) stb.

Molnár Lilly, színésznő, sz. 1903-ban, Essenben (Németország). Rákosi Szidi iskoláját végezte. 1924-ben lépett színpadra, Marházy Miklósnál, az »Antónia« Lya szerepében. Későbbi igazgatói: Polgár Károly, Erdélyi Mihály, Galló, László stb. Járt Ungvárott, Munkácson és mindenütt igen jelentős sikerei voltak. Főbb szerepei vannak a »Csárdáskirálynő«, »Alexandra«, »Nótás kapitány«, »Mersz-e, Märy?«, »Verébelyi lány«, »Leányvásár«, »Elvált aszszony«, »Lili«, »Víg özvegy« c. darabokban. Jelenleg is sikerrel működik a pályán.

Molnár Márton, hírlapíró, a »Magyar Hírlap« munkatársa volt 1901. jún. 22-ig. Szműve: »A métely« (Les avariés), dráma. Írta: Eugène Brieux. Bem. 1902. apr. 18. Várszínház. »A hajótöröttek«, szmű 3 felv. Írta: Eugène Brieux. Bem. 1915. szept. 11. Budapesti Színház. Századszor: 1916. jún. 29.

Molnár Menyhért, színész, sz. 1850-ben, Szatmárt. Színpadra lépett: 1874-ben, Némethy György színigazgatónál. — Neje: Patika Hermin, színésznő, sz. 1846-ban, Nagybányán. 1865-ben lépett a színpályára, Kovács István színtársulatánál. Egy időben Szathmáry Árpád (L. o.) neje volt.

Molnár Mihály, zenészerző, sz. 1893. aug. havában, Zalatárnokon. (Zala m.) Középiszkoláit Zalaegerszegen, műegyetemi tanulmányait Budapesten végezte. Mint tart. főhadnagy részt vett a világháborúban és magatartásáért a Signum laudis-t, az I. oszt. vitézségi érmet, a Károly csapatkeresztet és a török vasfélholdat kapta meg. Mint hegedűművész Budapesten és a külföldön számos hangversenyen szerepelt. Zenekari